

Gedownload van DYLLAN.nl

De Schikgodinnen

Een theaterstuk voor drie vrouwen

Dyllan, te bereiken op writing@dyllan.nl
15-9-2023

Klotho: geboren in het ziekenhuis
 Lachesis: honderd jaar, mooi rond, vol liefde
 Atropos: in bed, slapend

Klotho: met twee benen de wereld in
 Lachesis: twee minuten, het zal nooit babyschoentjes dragen
 Atropos: gewurgd door de navelstreng

Klotho: geboren met een voorsprong
 Lachesis: twee en tachtig jaar, grote naam
 Atropos: sterft geprezen, wordt onthouden

Klotho: ingegoten door een glazen buisje
 Lachesis: met een gulden lepel gevoed
 Atropos: in zilver op marmer bewaard

Klotho: ademt in omringd door ouders
 Lachesis: honderd en één met een grote familie die allemaal eerder sterven
 Atropos: blaast haar laatste adem vergeten in een tehuis

Klotho: verwekt tussen het werken door
 Lachesis: vijf en zestig, geen kinderen maar wel gelukkig
 Atropos: ongeluk met een auto

Klotho: uitgeperst in armoe
 Lachesis: achttien in het leger, net en trots
 Atropos: een kogel door de kamer, en zo nog een gros

Klotho

Er is een begin dat ik spin
 Ik stop het leven erin
 Ik trek in één ogenblik
 Een mens van mijn prik
 Naar mijn wiel waar het
 Ontwikkelt, afwikkelt

Lachesis

Ik meet de draad
 Van daad naar daad
 Leg het op een lijdensweg
 Leer het vreugde kennen
 Liefde, dood, alles groot
 En ook de kleine momenten

Atropos

Ik knip, ik snip, ik bepaal
 Wanneer het hart klopt
 Voor de laatste maal
 Tijd en wanneer deze stopt
 Hoe goed de mens zich ook verstoep
 Dood gaan ze allemaal

Klotho

Ik spin en ik spin maar
Levens aan elkaar
Draden bloed en tollens weefsel
Zwulgt uit me als dikke drab
Drab druppelt langs mijn benen als gesmolten was
Schroeit de dijnen, brandt de kuitnen,
Bij mijn voeten vloeit het samen
En weg
Ik maak en ik zie gaan
Dat is geen leven

Atropos

Even. Even mag je stilstaan nog
Bij deze gewaarwording
Dan weer aan het werk hoor
Want of wij twijfelen of niet
De tijd, die gaat door
En als je geen zin hebt
Dan maak je die maar

Klotho

Ja, bloemen van je moeder
Jij hebt makkelijke praten
Kan aan de schaar het werk overlaten
Staat daar fier, met glimmend lemnet
Ik hier te bevallen, zie helemaal flets
Ik baar hier de mensheid, het leven, de tijd

Atropos

Ga daar nou maar door mee
Want *dat* doe je goed meid

Klotho

Wat wil je daar nou weer mee zeggen?

Atropos

Dat hoef ik jou niet uit te leggen

Klotho

Atropos, vuile snol, jij bent een-

Lachesis

Zo is het genoeg! Lieve Klo, lieve Tro
Wij zitten hier eeuwig, altijd tezamen
Wij kunnen niet slapen, immer aanwezig
Als wij stoppen met werken dan stopt de tijd ook
Dat is heel veel verantwoordelijkheid
Dat wil zeggen, wij zijn belangrijk

Atropos

Je hoort wat ze zegt, aan het werk
Dus doe nou maar gauw zus

Klotho

Nee lieve dames, ik neem even pauze

Lachesis

Pardon?

Atropos

Pardon?

Lachesis

Daar doen wij niet aan
Het hele doel van ons bestaan
Geeft goden aan dat zonder ons
Ook zij vergaan als wij spontaan
Ophouden daarom staat bovenaan
Dat wij altijd, eeuwig, verder gaan

Klotho

Daar heb ik dus even schijt aan
Ik ga roken denk ik

Lachesis

Rook jij?

Atropos

Sinds wanneer?

Klotho

Nu ik daar behoefte aan heb
Zo met m'n lippen een beetje open
En een sigaret erin
Dat je tussen mijn uitgeveegde lippenstift m'n tanden bruin kan zien worden
Heb ik al gezegd dat ik uitgeveegde lippenstift heb?
Dat heb ik nu
Van die lelijke vale roze
Ik wil een nieuwe panty
Om gaten in te trekken
Dat het net lijkt alsof ik wild leef
Maar wel met vlekkeloze benen
Ik heb hele goede benen
Van die lange bleke benen
Met een sigaar ertussen
Een gebruinde sigaar
Hij heeft iets te veel gel in zijn haar
Van die witte klontjes
En een hele stomme naam
Zoals, Paul, ofzo...

Lachesis

Genoeg van al dat puberen
Laten we als altijd doorwerken

Klotho: geboren als zo velen
Lachesis: geleefd als geen ander
Atropos: gestorven als een mens

Klotho: uit haat verwekt
Lachesis: uit liefde gehouden
Atropos: uiteindelijk dood

Klotho: geboren als laatste
Lachesis: vergeten als eerste
Atropos: van een brug

Klotho: geboren op een eiland
Lachesis: vredig levend, ademend, bestaan
Atropos: met miljoenen weggevaagd

Klo (tegen niemand in het bijzonder, of het publiek)

Ik ben benieuwd hoe je van een draad een leven maakt
Kan je teren op aangeboren kwaliteiten?
Ik spin, de mens wordt geboren, naakt
Huilend spartelend,
Niet klaar voor de realiteit en
Weet het dan al wat het gaat worden?
Herinner jij je geboorte nog?
Weet jij nog hoe het is om buiten te spelen?
Speelde je tikkertje, verstoppertje?
Hoe voelt een eerste liefde?
En om die te verliezen?
Hoe voelt het om iemand te verliezen?
En door te gaan...
Herinner jij je eerste keer nog?
Was het fijn geweldig eng?
Deed het pijn?
Wat is leven voor jou?
In één zin?
In één woord?
Verlies ik mijn geheugen als ik op aarde kom?
Begin ik als baby, ben ik daarvoor te porren?
Op knieën, te voet, tot de ruggengraat kromt
Kan ik dan zeggen dat ik meer ben geworden?
Dan een spinster?
Ik denk het wel.
Een leven maken
Maar dan zelf

K: vlees, bloed, een beetje stout, voornamelijk goed

L: keuzes, vaak de verkeerde, genoeg tijd om ervan te leren
A: op late leeftijd aan een erfelijke ziekte

K: geboren bij een donderslag
L: spannender wordt het niet
A: zelfs de dood is haar saai

K: geboren in het ziekenhuis
Geboren maar dan lekker thuis
Geboren onder een volle maan
Geboren in een kasteel
In een paleis
In een burcht
In een twee-onder-een-kapwoning
In een flat
In een flat
In een flat
In bad
Met liefde te over
Zonder ouders
Duizenden en duizenden gewoon lekker normaal
Stoornisje hier
Stoornisje daar
En hier nog zo'n honderdduizend jaar
Zo
Godverredomme
Kunnen jullie vooruit
Ik probeer een mens te worden
Bloemen van je moeder
Ben er even tussenuit

Tro: wat doe je?

Sis: Wat doe je?

(klotho ploft neer)

Atropos

Zeg jongedame!
Zo gaat dat niet hoor-

Lachesis

Nou, Atropos!
Laat haar toch even ontlasten
Werken wij lekker verder
Kan zij even dromen
Zijn onder de mensen
Of als de mensen
Maar dan net
Niet

Klotho

Weg hier, dat wil ik, weg
Weg van deze sleur, weg
Weg van dit gezeur, weg
Weg van dit gezever

Atropos

Sis ken jij je plek wel?
lief dat je het opneemt
voor ons zusje, het kind
maar denk jij dat zij echt

Eindelijk echt leven
Met rook in mn longen
En rum op mn lever
Een einde, een doel
Met pijn om te voelen
Iets anders dan spinnen
Want alles is mogelijk

kan leven, als een mens
het is kul jongedame
leven, doe niet zo gek
oneindig, is ons doel
onze functie, spinnen
meten en dan knippen
dat kunnen wij, dat is ons werk

Lachesis

Of ik mijn plek ken?

Atropos

De tijd die blijft tikken
Dus meet maar wat levens uit
Dan knip ik ze weer af

Lachesis

Je hoeft mij niet uit te leggen

Atropos

Wat?

Lachesis

Hoe ik mijn werk moet doen
Ik doe dit altijd al

Atropos

Klinkt bijna als straf

S: te kort om bij stil te staan
A: gestikt in de moedermelk
S: heel lang maar met niks gevuld
A: stekker uit stopcontact
S: zestig jaar liefde, tachtig getrouwd
A: gestorven aan een afgebrokkeld hart
S: Naïviteit maar welwillendheid
A: en wat denk je? Vermoord.
S: vijf en zeventig
A: hartinfarct
S: twee en tachtig
A: hersenbloeding
S: bouwvakker
A: uit een boom gevallen
S: geliefde docent
A: ach, doe maar kanker

Atropos

Trouwens Lachesis, lief van je hoor
Dat je tussen klo en mij inkomt
Als het uit de hand loopt tussen ons
Maar daar heb ik jou niet voor nodig

Ik kan dat prima zelf

Lachesis

Wat kan je zelf?

Atropos

De kalmte bewaren, de vrede behouden

De baas zijn, ik ben ten slotte de oudste

Lachesis

Ik volg je niet helemaal ben ik bang

Atropos

Luister dan goed

Wees gerust

Duurt niet lang

Lachesis

Moet dat nu?

Ik heb nog werk en 't moet af

Atropos

Hoezo, jij meet toch alleen maar?

Van geboorte tot graf

Het is dan wel werk maar zeker niet zwaar

Heel even meten en dan alweer klaar

Lachesis

Sorry tro maar mag ik even onderbreken

Denk jij echt dat ik niet meer doe dan meten?

Hoe lang kennen wij elkaar, ja precies, altijd al

Normaal slik ik alles maar niet dit

Wist jij dat ik

Voor ieder mens

Het lot bepaal?

Niet alleen de belangrijke

Nee, allemaal

Miljoenen, biljoenen

Leg ik op hun pad

Over bergen, door dalen

Elke stad, ieder gat

En ik leef met ze mee

Elke traan

Elke lach

(stilte)

En daar waar ik zeg dat mag

Knip jij ze alleen maar af

Atropos

En jij denkt dat ik daar naar luister

Kom eens hier dan fluister ik iets in je oor

Dat jij weet en meet hoe lang de mens te leven heeft
Dat geloof ik wel hoor
Maar als ik niet knip
Hoe weet jij dan waar het stopt?
Blijft de mens voor eeuwig leven
Kan je ophouden met al dat meten
Zie, jij bent afhankelijk van mij
Sis, jij was aanvankelijk als mij
Nu ben je vergankelijk als zij
Wees weer aanhankelijk, als jij

Klotho

Wat is er vergankelijk aan mij?

Atropos

Och ben jij er ook weer bij?

Klotho

Ja, ik heb alles gedaan
En nog een eeuwigheid over
Niet echt gedaan natuurlijk
Maar wel nagedacht over
Ik kwam tot de conclusie
Dat als ik altijd heb
Waarom nu dan beginnen
En waaraan?
Ik heb toch wel tijd zat

(stilte)

Maar vertel

Wat is er vergankelijk aan mij?

Atropos

De geboorte die is zo vergeten
Geruild voor eerste stapjes en buiten spelen
Voor de moeder misschien traumatisch
Voor de vader een klein wonder
Behalve als de man blijft kijken
Dan gaat dat andersom
Relatief tot het leven
Is de geboorte zo voorbij

Klotho

Wat heeft dit te maken met mij?

Atropos

Jij bent de geboorte

Klotho

En alles wat de mens dan is
Of wat ze kunnen zijn
Geboorte is nog geen betekenis

Lachesis, Wat vind jij?

Lachesis

Wij hebben een belangrijke taak te volbrengen
Zonder balans is er een kans dat het leven verlengt
Of verkort, te vroeg opgeschort, te laat geboren
Iedere minuut te veel is bij een ander verloren

Klotho

Wat is je punt?

Lachesis

Nou, moet je horen
Het leven eindigt aan het eind
En begint van voren
En ik snap, dat je je verveelt, *meid*
En het is ook niet dat ik je dat verwijt
Ik kan in het meten ook niet altijd mijn ei kwijt
Het maken van de tijd is onze verantwoordelijkheid
Dus, zolang de mensen tijd opeisen
Werken wij door
Secuur, precies
Vlijtig.

Klotho

Lachesis

Luister eens

Ik weet dat ik nooit aan het lot zal ontkomen
Dat zijn wij namelijk, ik ben niet de sloomste
Maar een dame mag dromen, al heeft het geen zin
Het is daarom dat ik de draad wat dikker spin
Het is evenveel tijd, met net iets meer erin
Eerst deed ik het alleen aan het begin
Daarom voelen de eerste jaren wat langer
Met grotere liefdes, als bang, dan wat banger
Het doet me goed om een kind te zien bloeien
Soms huilend, hard met gevoelens te stoeien
Het eerste kwartaal, dat lijkt onvermoeibaar
En wees eerlijk Lachesis
Gun jij het ze niet?

Lachesis

Het gaat niet om gunnen
Maar om wat wij kunnen
En spelen met tijd
Hooft daar niet bij

Klotho

Doe ik niet alleen!
Tro doet het ook!
Soms maakt ze mensen!

lets te laat dood!

Atropos

Wat flik je me nu!?

Lachesis

Waarom zou je dat doen!?

Atropos

Laatste woorden

Soms nog een zoen

Hoe lang de mens ook heeft

Het lijkt altijd te kort

Meestal durven ze op het laatst pas te zeggen

Waar ze zich jaren niet bij neer kunnen leggen

En dan lijkt het mij persoonlijk te gortig

Dat het net voor de inlossing afgekapd wordt

(stilte)

Lachesis (tegen niemand)

Alles is uit balans

Hier te veel

Daar te weinig

Geef me een kans

Om het goed te doen

Goed te maken

Ik kan dit zelf

Oplossen

Beginnen

Afmaken

Ik heb ze niet nodig die twee

Venijnige teven

De een wil doodmaken

De ander wil leven

Ervaren. Eindigheid

Ik denk niet eens per se dood

Maar iemand die ervaart als zij

Klotho kleine schikgodin

Jij bent als atropos

Boos en kil

Afstandelijk

Gesloten bovendien

Alsof je niet durft uit te treden

Daarin ben je een beetje als ik

Misschien

En atropos ik zeg het al zo vaak

Maar nooit wil je het horen

Al zouden we maar wisselen van taak

Maar nee bij jou gaat alles als tevoren

Nooit eens anders

Nooit eens vrij
Volgens jou hoort het er allemaal bij
Altijd oordelen nooit een vraag
Hoe houden we dat vol
Voor een eeuwigheid
Ik houd dat niet vol
Niet altijd
En jullie zien niet hoe ik me verbijt
Jullie zien niet dat ik, toch echt, het
Belangrijkste ben echt, echt!
Als ik niet meet weet jij niet waar te knippen
Als ik niet meet maak jij alleen te veel
Als ik niet meet stopt de tijd met tikken
Als ik niet meet stopt de mens met bestaan
Dan is er enkel leven en dood
Zonder doel, richting om te gaan
Geen tijd om het in te delen
Geen besef van begin of eind
Alleen maar chaos
Naar het schijnt
Zullen we dat een keer proberen?
Leven meten zonder mij
Als jullie jezelf zo belangrijk vinden
Neem ik even lekker vrij
Maak jij de tijd maar
Jij er een eind aan
Enig idee
Hoe veel jaar er
In een leven vergaan?

[Lachesis de kring uit. Idee: lachesis loopt rond de kring en zodra ze achter iemand staat zegt ze willekeurig "te kort" of "te lang"... na even in stilte gelopen te hebben]

Klotho
Shit

Atropos
Shit

Klotho
Waar te beginnen?

Atropos
Ergens in het midden?

Klotho
Dat lijkt me ongepast
Het begin is het begin
Wacht dan pak ik dit stuk vast
En zet jij daar de schaar erin

Lachesis
Te kort

Atropos

Fuck

Ik wil alleen bewijzen

Dat ik niet zoals de mens denkt

Als dood alleen maar kwaad verricht

Ze ook naar het paradijs breng

Klotho

Kan jij meten en knippen tegelijk?

Atropos

Nee, het ophangen is een essentiële stap zo blijkt

Wat als ik eerst het meten doe?

Kom spin door

Dan meet ik er een stel

Hang ze op

Dood gaan ze later wel

Dat hoeft niet meteen

Lachesis

Te lang

Klotho

Waar spin ik het begin erin?

Als ik niet weet waar het ophoudt?

Lachesis

Te kort

Atropos

Hoe vul ik een leven in?

Liefde, haat, een beetje stout?

En waar plaats ik de mid-life crisis

Als ik niet weet waar het einde is?

Lachesis

Te kort

Klotho

Als er even niemand doodgaat

Waar laat ik de baby's dan?

Is er genoeg plek op aarde?

Atropos

Maak daar dan een wetenschapper van

Lachesis

Te kort

Klotho

Met welk doel? groeien duurt te lang

Alsof ze in een jaar op een

Andere planeet zitten

Laat mij maar meten

Lachesis

Te lang

Atropos

Terwijl je spint?

Klotho

Ik ben de mens ten

Minste goed gezind

Daarbij, er is een overschot

Doen we er eerst een paar heel kort

Lachesis

Zien we daarna wel verder atropos

Te kort, te kort, te kort

Atropos

Ik ben helemaal van m'n à propos
Wacht ik knip er eerst nog eentje af
En dan weer meten, bloemen van je moeder!

Klotho

Wat?

Atropos

Bloemen van je moeder!
Alles gaat even fout
Ik zie het niet meer zitten
Als er niemand doodgaat
Wat betekenen ik dan?
Ik ben de dood en niemand sterft
Besta ik dan nog door?

Klotho

Atropos focus
Hier hebben we geen tijd voor
Nee eigenlijk
Waar maak ik me druk om?
Ik heb nu wat ik wil
De mens is onsterfelijk

Atropos

Niet zodra ik knip

Klotho

Dan knip je niet
Wat maakt het uit?
Er zijn zo genoeg mensen
Niemand meer erbij
Niemand meer de pijp uit

Atropos

Maar wel steeds grijzer

Klotho

Loopt de tijd door?
Als er geen einde
Dichterbij komt?

(stilte, de tijd staat stil)

Atropos

Hoor jij iets?

Klotho

Geen tikken van tijd

Atropos

Geen huilen van mens

Klotho

Niets

(stilte)

Hebben we de wereld laten vergaan?

Atropos

Nee dat zou ik merken

Ik ben de dood dus ook

Die van het universum

(stilte)

Heb jij nu wat je wil ja?

Nu alles eeuwig als jij bestaat?

Klotho

Ik denk het wel

Ja

Al zeg ik zelf, dat moet

Een eeuwig bestaan

Was niet waar ik op doelde

Ik wilde zijn als mens

Niet andersom

En als er inderdaad geen einde komt

Wel nog een begin dan?

Atropos

Sta ik er alleen voor?

Mag ik alles zelf bepalen?

Atropos werk eens door

Er is nog heel wat in te halen

Hier spin ik de tijd

Daar hangt het te leven

Straks knip ik het af

Wees gerust, je hebt nog even

Hier spin ik de tijd

Daar hangt het te leven

Ik kan er helemaal niet bij

Wacht, wacht, wacht nou even

Ik wil controle

Ik heb controle

Ik heb eindelijk wat ik wil

Hier, wordt de mens geboren

Komt erachter waar ze horen

En dan nog in de kiem te smoren?

Nee eerst meer tijd

Om te verdelen

Waar kan ik het kwijt
Nee wacht nou even
Hier een draad
Naar daar een draad
Samen?
Uit elkaar gedreven?
Wacht wacht wacht
Nee wacht nou even
Lachesis help
Luister je even?
Ik heb je nodig
Zus, evenbeeld
Ik heb mezelf te groot ingebeeld
Ik kan niet alles
Alleen
Lachesis?
Help
(stilte)
Klotho, jongste zus
Dit is niet wat jij wilde
Klotho ik ben ongerust
Dat dit is wat jij wilde
Klotho ik kan dit niet aan
iets maken en verdelgen
Lachesis
Het is als je voorspelde
Ik kan niet zonder jou of klo
Is dit nog te herstellen?

(stilte, sis terug de kring in)

Lachesis
Klotho sta op
Dit is toch niet om aan te zien
Klotho sta op ik tel tot tien. Één!

Klotho
Wat is het nut?

Lachesis
Twee!

Klotho
Laat me met rust

Lachesis
Drie!

Klotho
Ik heb geen zin

Lachesis
Nee, te lang

Lachesis

Dan maak je die maar
Kom klo sta op en spin
Dan pakt tro haar schaar
Je hebt zelf ervaren
Hoe doelloos het leven is
Zonder einde in zicht

Klotho

De mens gaat hun tijd alleen maar verspillen
Nu ze niet doodgaan maakt dat niet uit
Als er niets doodgaat hoeft er niets bij
Ofwel ik kan stoppen met spinnen

Lachesis

Gun jij het ze niet?

Atropos

Waarom ben je teruggekomen?

Lachesis

Waarom? Ik kon het niet langer aanzien
Jullie hebben mij nodig, aangezien
Zonder mij de mens vergeten wordt
Dat is onze functie, dat is onze taak
Het gaat niet om of wij droevig zijn
Of om of wij ons vermaken
Productie op de eerste plaats
Vrolijkheid is bijzaak
Daarbij, wees eerlijk
Is het niet heerlijk
Om te weten dat de mens
Zonder besef van jou of mij
Vanzelf opzoek gaat naar de blijdschap
Kunnen wij daar niet van leren?
In ons werk iets nieuws proberen
In de geboorte de mogelijkheden zien?
In de dood een troost misschien?
En er heilig op vertrouwen
Dat de mens zelf ook wel weet
Dat het niet om kwantitijd gaat
Maar om hoe de mens deze besteed

Klotho

Ik wil de mens zo graag iets meegeven
Als, "schiet eens op" of "je hebt de tijd"
Ik wil ze voorbereiden op het leven
Maar dat is denk ik niet aan mij

Atropos

Ik wil de mens heel graag eens vragen

Hoe ze zelf dood zouden willen gaan
Of ze al hun dromen bereikt hebben
Of ze het nog een keer willen proberen
(*stilte*) En waarom niet dan?

Lachesis

Van een afstand kunnen we jullie bekijken
Wij zetten jullie op aarde, zwak of sterk
En als jullie zelf je tijd invullen
Gaan wij weer aan het werk

(*de schikgodinnen hervatten langzaam hun werk, de tijd begint voorzichtig te tikken*)

Klotho

Er is een begin dat ik spin
Ik stop mijn liefde in jou
Ik spin met zorg en precisie
Stuur jou met hoop en een visie
De wereld in, waar jij
Ontwikkelt, afwikkelt

Lachesis

Ik meet jouw draad
Van daad tot daad
Bepaal hoe veel tijd jij krijgt
Leer jouw vreugde kennen
Liefde, een gebroken hart
En ook de kleine momenten

Atropos

Ik knip, ik snip, ik bepaal
Hoe hard jouw hart klopt
Voor de laatste keer
Leg je moede hoofd maar neer
En laat me je omarmen
Zelfs al is het leven koud
De dood zal je verwarmen

K: ik ben niet alleen en ook niet eenzaam
L: als ik in mijn zussen een moeder zie
A: niet slechts een moeder een dochter misschien
L: als zij ook mij dan pas wederzijds zorgzaam
A: samen gaan wij onder gedeeld beleid
K: verder met knippen, meten en spinnen
L: de tijd staat stil dus laat ons beginnen
A: verantwoordelijk tot in eeuwigheid
K: roze wangetjes en blonde haren
L: meer dan genoeg tijd, tien jaar, nee tachtig
A: tachtig, dan verdronken bij het varen
K: donkere huid, en krullen zo prachtig
L: kies zelf maar hoe de tijd te ervaren

A: knip, dood, sorry dat was kinderachtig
K: deze maak ik vergankelijk als ik
L: met strenge maar liefdevolle ouders
A: te veel liefde, zodat ze erin stikt
K: deze maak ik zorgzaam, een doordouwer
L: overzicht op alles, een goedmaker
A: sterft voldaan, wat dat betreft geslaagd
K: achtergelaten bij de nachtwaker
L: groeit op als wees door politie belaagd
A: toch op het eind naast zussen begraven
K: geboren in nood op zoek naar geluk
L: een heel brave man, vrouw nog wat braver
A: sterf op de plek waar je wil als het lukt